

Formanden: Lovforslaget vender nu tilbage til Folketinget, da det er undergaaet Forandringer her.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 751).

Formanden: Jeg bemærker, at jeg ikke har noget imod, at man under Forhandlingen om dette Lovforslag inddrager det som Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Lovforslag, nemlig: Forslag til Lov om Arbejdsanvisning.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg vil gerne bringe i det høje Tings Erindring, at den gældende Lov om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser jo i sin Tid er fremkommet paa Grundlag af, jeg kunde ogsaa sige som Resultat af, en Indstilling eller en Betænkning fra den Kommission, der i øvrigt beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Invaliditets- og Alderdomsforsikring. At der fra den nævnte Kommission kom en enstemmig Indstilling, har jeg vel Lov at sige, om end der var enkelte Mindretalsudtalelser, af hvilke jeg for Resten selv fremkom med en, uden at dog disse resulterede i eller havde givet sig Udslag gennem særlige Ændringsforslag til selve det Forslag, som der i Kommissionen var Enighed om. Det af Kommissionen indstillede Forslag blev i alt væsentligt vedtaget af begge Rigsdagens Afdelinger og har altsaa virket, siden det som Lov af 9de April 1907 blev stadfæstet.

Hvis man nu ser paa den Udvikling, som de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser har undergaaet i de lidt over 5 Aar, der siden den Tid er gaaet, vil det sikkert erkendes, at det har vist sig, at det var en heldig Tanke, der i sin Tid blev rejst af et daværende Medlem af Folketinget, som nu er Medlem af dette høje Ting (Poul Rasmusen), idet det væsentlig var paa den Foranledning, at Sagen blev

Genstand for Overvejelse i den af mig nævnte Kommission. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne mange Tal, men vil dog gerne gøre opmærksom paa, at medens der ved Afslutningen af Finansaaret 1907—08, som altsaa er det første Aar efter Lovens Stadfæstelse, var i alt 34 Kasser, som havde faaet offentlig Anerkendelse, med et Medlemsantal paa 70,449, og hvor Medlemmernes indbetalte Bidrag udgjorde kun godt 300,000 Kr., var der ved Udgangen af Aaret 1911—12 53 Kasser, Medlemmernes samlede Antal var godt 111,000, og det Bidrag, Medlemmerne selv havde betalt, udgjorde 1,306,000 Kr. Hvis man vil maale det efter Statstilskuddet, var dette det første Aar, der udbetaltes Statstilskud — da dette kommer et Aar bagud, er det en Selvfølge, at det første maatte udbetales i Aaret 1908—09 —, 150,083 Kr. 36 Øre, hvis vi tager det meget nøjagtigt, og vil for indeværende Aar ifølge de foreliggende Oplysninger, og hvad for øvrigt vil kunne ses af Tillægsbevillingslovforslaget, blive i alt 822,536 Kr. 15 Øre. Ogsaa disse to Beløb viser Fremgangen saa vel i Henseende til Medlemsantal som til det Kontingent, der er betalt af Medlemmerne, idet Statens Bidrag staar i Forhold til, hvormeget Medlemmerne selv betaler.

Det vil forstaaes, at jeg efter den Udvikling, som er foregaaet paa det nævnte Omraade, ikke fandt Anledning til ved Fremsettelsen af det Revisionsforslag, som i Henhold til § 23 i Loven af 9de April 1907 skulde fremsættes i indeværende Samling, at foreslaa særlig store eller indgribende Ændringer. Det er mit Hovedindtryk, at det, om der end kan paapeges Misbrug af Arbejdsløsheds-kasselovens Bestemmelser, maa erkendes, at Loven i det store og hele har virket tilfredsstillende og efter sit Formaal. Jeg indskrænkede mig derfor ved Udarbejdelsen af Revisionsforslaget til de faa og smaa Ændringer, som jeg mente, det praktiske Liv havde vist kunde være paakrævede. Jeg gør da allerførst opmærksom paa, at der i den gældende Lovs § 5 er fastslaaet: „Kun Lønarbejdere, hvis økonomiske Kaar give dem Adgang til Statshjælp gennem en anerkendt Sygekasse, kunne være nydende Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser“,